

Di herêma navnetewî de û li Kurdistana Bakur-Tirkiyê rews û tezên li ser babetên erkên me...

**DÎNYA
DÎ BÎN SERWERÎYA
EMPERYALÎZMÊ DE!**

NAKOKIYÊN BINGEH YÊN SÎSTEMA EMPERYALÎST

17. Sîstema emperyalîst, ji ber nakokiyên ji nava wê de tîniyên bi kûrayî dihêje, şoreş di akama van nakokiyên hundir de xwe weke pêwistiyeke objektîf rik dike. Nakokiyên bingeh yêna sîstema emperyalîst yêna ku wê bibin hilweşandina bi şoreşê ev in:

— Ked û sermaye; nakokiya nelihevhatinê di navbera proleterya û bûrjûvazî de, ev nakokiya wê li welatên emperyalîst, kapîtalîst yêna pêşveçûyî bi şoreşa sosyalîst ve werîn çareserkin. Û li welatên paşdemayî yêna bi emperyalîzmê ve girêdayîne, şoreşên antiemperyalîst-demokratîk di bin seroktiya proleterya de, wê riya çareserkirina bi şoreşa sosyalîst ve vebike.

— Nakokiya di navbera koma kedkarên welatên bindest û bi hemû bindestiyên wê ve û yê mistek hêza sîtembar. Ev nakokiya, wê li welatên bi emperyalîzmê ve girêdayî yêna paşdemayî de, bi şoreşa antiemperyalîst-demokratîk ya di bin pêşengiya proleterde çareser bibe.

Ev herdu nakokiyên bingeh yêna emperyalîzmê, nakokiyên nelihevhatinê yêna di navbera şoreş û dijşoreşê ne. Nakokiyê bingeh ya sîstema emperyalîst din jî heye di nava 'dijşoreşê de' û di mercên bêlî de şoreşê hêsan dike. Ev;

— Nakokiya di navbera dewleta emperyalîst û yekdestan bi xwe de ye. Ev nakokî, derketina emperyalîst li hember proleterya û gelên bindest bi yekpareyî asteng dike, wana parçe dike û hetta, cî bi cî dikêşinê şerê navbera xwe. Proleterya û gel, di rewşa ku bi hêzin de, dikarên ji van nakokiyên di navbera emperyalîstan de ji bo berjewendiya şoreşê kêr jê bibînin.

(Derî van nakokiyên hundir yêna sîstema emperyalîst, yek jî di mercên hebûna dewleteke yan

jî dewletên sosyalîst de, di navbera sîstema emperyalîst û sîstema sosyalîst de nakokiyêke bingeh heye. Ev nakokiya bingeh jî, di mercên xwe de di geşbûna pêvajoka şoreşa dinya proleter de rolekî dide bêlî kirin dilîze. Ji ber ku îro li dinyayê dewleteke sosyalîst tune, gotina nakokiyêke bingeh di navbera sîstema emperyalîst û sîstema sosyalîst de —weke bandûriya pratîk ya pêvajoka şoreşa dinya proleter— kirin şaş e.)

PROLETERYA, HETANÎ DAWIYÊ TEK ÇÎNA ŞOREŞGER E!

18. Di qurna emperyalîzmê û ya şoreşên proleter de, proleterya —li hemû welatan— hetanî dawiyê çîna tek ya şoreşger e. Tevî gundîtiyê jî ku di şoreşa demokratîk de mute-

ŞOREŞA JÎ TUNDIYÊ TÊ, RÎYA TEK YA HİLWEŞANDÎNA EMPERYALÎZMÊ YE!

19. Şoreşpirsgirêka tundiyê ye. Îktidara bûrjûva emperyalîst li ser tundiyê ye. Ev îktidara dikare ancax bi şoreşa ji tundiyê tê were perçe kirin.

Tekoşîna çekdarî, ne şeklê tundiyê tek e. Lêbelê, tekoşîna çekdar ya çîna karker û komên kedkar ya bi rêxistinî, dijî bûrjûvazî, şerê hundir yê şoreşger, bîçima herî bilind ya bikaranîna tundiyê ye û ji bo şoreşê, divê proleterya û komên kedkar ji bo vê xwe amade bikin.

Teza “herdu rêyên mumkun yê derbazbûna sosyalîzmê ya bi aşitî û ya ne bi aşitî”, derbazbûna “bi aşitî” tê gotin ya bê şerê hundir, ancax di şertên

Tundiya şoreşger, ji şoreş li her welatî ji aliyê leşkerî ve wê kîjan riyê bişopîne û ji bîçima pêkanîna tundiya şoreşger serbixwe, şertê pêşên yê şoreşê yê hebe tune be ye. Tundiya şoreşger, tundiya ku karker û komên kedkar bipêşanî berbi çînên hakim dikin e.

fîkê herî nêzîk yê proleterya ye, hemû çînên şoreşger (ango yên ku bi objektîfî ji şoreşê berjewendiya wan heye) yên din yê civaka kapîtalîst, bi geşbûna kapîtalîzmê ve belav dibin, diçin tunebûnê. Lêbelê proleterya, çîneke ku berhema kapîtalîzmê ye, bi geşbûna wê ve ew jî geşdibe.

Tezên ku îdeologên bûrjûva “proleterya tune bû” davêjin holê, ji bo moda şoreşa proleter derbaz bûye îspat bikin safсата ne. Di hevîgîhayîya wê de li welatên emperyalîst hinek guhartinên bêlî hene, hêj-mara xizmetkaran, gorî karkerên hilberînê raste rast zêde dibe, kirû ye. Lê belê ev, nayê mana proleterya tune bû, şoreşa proleter ne hewce ye an jî hatiye rewşa bê imkan wv ...

Proleterya hemû kesên ku ji bo debara xwe bikin di pewîstiya firotina hêzkarê xwe de ne û li ser navgînen hilberînê ne xwediyê mulkiyeta taybetî ne diguncîne, di qurna me de pêşeng û kirdeyê esas yê şoreşê ye.

pir awarte de mumkun dibe ji çavan vedişêrin, ji bo vê jî şerê rastiya tundiya rêxistinî ya proleter şertê pêşên yê mûtlak por dike, tezeke revîzyonîst e.

Tundiya şoreşger, ji şoreş li her welatî ji aliyê leşkerî ve wê kîjan riyê bişopîne û ji bîçima pêkanîna tundiya şoreşger serbixwe, şertê pêşên yê şoreşê yê hebe tune be ye.

Tundiya şoreşger, tundiya ku karker û komên kedkar bipêşanî berbi çînên hakim dikin e.

Şoreş; pêşkarê bi rêxistinî yê bi navê karker û komên kedkar hereket dike, “bi navê gel” bi çînên hakim re lihevdişê û hesabdîtin nine; ya ku pêşkarê bi rêxistinî bi rê ve dibe û ber didê, di nav de cî digre û di herî pêşiyê de dimeşe, karpêka girseyên kedkar e.

Ji bo hemû partiyên komunîst di vê pevgerêkê de erka bingeh, tundiya şoreşger ya girseyên karker û kedkarên birexistinî kirin, karker û komên kedkar ji bo şerê hundir yê şoreşger amadekirine.

Dûmahîk Hêye

B i j î K o n g r e y a m e , y a 6 !